

Alkotói ösztöndíj beszámoló – 2012

Szakmai fejlődésem szempontjából sokat jelentett számomra az önök segítségével, a 2011. Áprilistól – 2012. Márciusig tartó időszak – amíg a Communitas Alapítvány Alkotói ösztöndíját élvezhettem.

A Communitas alapítványnak köszönhetem, hogy lehetőségem volt 2011 tavaszán hosszabb időt tartózkodni Budapesten és így több alternatív társulat és kőszínházak előadásaira eljuthattam (Pintér Béla, Bodó Viktor, Hoppart, Krétakör, Nemzeti színház), az idén is tervezem, hogy elutazok több helyre előadásokat nézni (Bukarestbe, Budapestre, Craiovara fesztiválokra) és ez továbbra is az ösztöndíjnak tudható be. Szerencsére a Tamási Áron színház tagjaként a Reflexen is rengetek színházi élményben van most részem. Nagyon fontosnak tartom, hogy minél több előadást lássak ami megváltoztathatja a színházról alkotott képem, úgy érzem sokat tanulok belőle.

Szintén az ösztöndíjnak köszönhetően tudtam és tudok továbbra is ráfordítani a zenei képzésemre, amit egyre fontosabbnak találok: 2011 nyarán résztvettem a Sepsiszentgyörgyi nemzetközi Jazz és Improvizációs táborban ahol Lakatos Ágnes és Winand Gábor tanítottak jazzéneklést, az idén nyáron úgyszintén részt fogok venni ebben a táborban. A két tábor között Tóth Viktor jazzműhelyében is részt veszek.

Mivel az érdeklődésem a színház mellett a zene iránt egyre erősebb lett, a pályázatban leírt projektem az utóbbi egy évben egy kissé átalakult. Egy zenés est előkészítési folyamatában vagyok aminek a bemutatója Április 3.-án a Bástya vendéglőben lesz Sepsiszentgyörgyön. Ennek a változtatásnak részben az az oka, hogy az én életem is fordulatot vett azzal, hogy nyolc év után visszaköltöztem szülővárosomba Sepsiszentgyörgyre. Találkoztam egy kisgyerekkori barátommal Várhelyi Attilával aki azóta kitűnően zongorázik (Béres Attila rendezésében Az Illatszertár c. László Miklós által írt előadásunkat kíséri zongorán) és az az ötletem támadt, hogy egy közös estet készítsünk, amivel szerencsére mostmár szinte teljesen készen állunk, egy est aminek témája a nosztalgia, saját gyerekkorunkról, filmélményekről zenei élményekről amik valamilyen szinten a szülővárosunkhoz kötnek. A repertoárt úgy állítottam össze hogy nagyon szerteágazó lett régi daloktól a napjainkig, stílusban sem homogén, a hangulat viszont közös mindegyikben, azt remélem, hogy minden nézőben kellemes emlékeket mozgat meg.

Az utóbbi időben úgy gondolom, hogy valami könnyedebbet szeretnék a közönségnek nyújtani mint a Táncos a sötétben nagyon szép de nagyon szomorú története. Sokszor

hallottam már nézőktől, hogy nincs szükségük arra hogy nyomasztó színházat lássanak, és én is éreztem már hasonlót nézőként. A Selma története viszont nagyon nyomasztó. Nem akarom örökre elvetni ezt az ötletemet mert továbbra is izgalmasnak találom, csak még sokat kell rajta gondolkodnom, eltorzítani, bagatelizálni könnyedebbé tenni sem szeretném.

Mellékelem a plakátnak alapul szolgáló fényképet amin még zajlik a munka, a koncertről mindenképpen felvétel készül és amint lehet elküldöm a felvételt.

Köszönöm a kuratóriumnak, hogy ebben az időszakban az Ösztöndíjas lehettem.

